SON DAKİKA : CHP GENEL BAŞKANI İNGİLTERE'YE GELDİ

Ecevit'e sorular :

20 KUŞUR YILDA NATO HALKIMIZA 300 MİLYAR LİRAYA MALOLDU. HER YIL ORTALAMA BÜTÇEMİZİN DÖRTTE BİRİ "MİLLİ SAVUNMA"YA AYRILDI. BU YIL İSE BU ORAN GÖRULMEMİŞ BİR BİÇİMDE ARTTIRILDI. BUTUN BU PARALARLA ÜLKEMİZDE ÇOK SAYIDA FABRİKA, BARAJ, YOL VE SULAMA TESİSLERİ YAPILABİLİR, BİZ BİR MİLYONA YAKIN EMEKÇİ AVRUPALARDA EKMEK PARASI ÇIKARMAK ZORUNDA KALMAZDIK. BU DURUMDA HÂLÂ SİLÂHLANMA GİDERLERİNİ ARTTIRMAK,

- **HÂLÂ NATO'DA KALMAK HALKIMIZIN YARARINA MIDIR ?**

1930'LARDA AVRUPA'NIN BİRÇOK ÜLKESİNDE BAZI SOSYAL DEMOKRAT YÖNETİCİLERİN DEVRİMCİLERLE İŞBİRLİĞİNE YANAŞMAMALARI, NAZİ VE FAŞİSTLERİN İKTİDARA GELMESİNDE ÖNEMLİ BİR ETKEN OLDU. YURDUMUZDA DA FAŞİSTLERİN ALABİLDİĞİNE SALDIRIYA GEÇTİĞİ, GERİCİ PARTİLERİN "MİLLİYETÇİ CEPHE" ADI ALTINDA BİRLEŞTİĞİ BİR ORTAMDA,

- **CHP İLERİCİ GÜÇLERİN BİRLİĞİNİ SAVUNMAYACAK MI ?**

FAŞİZMİN ANCAK YIĞINLARA DAYANARAK VE BÜTUN DEMOKRATİK GÜÇLERİN ORTAK MÜCADELESİYLE PÜSKÜRTÜLEBİLECEĞİNİ TARİH GÖSTERMİŞTİR. YIĞINLARI MÜCADELEDEN UZAK TUTTUKÇA, FAŞİSTLER SALDIRILARINI DAHA DA ARTTIRIYORLAR. BU SALDIRILAR YALNIZ DEVRİMCİLERE DEĞİL, CHP'LİLERE DE YÖNELİYOR

- **YIĞINLARI HAREKETE GEÇİRMEK İÇİN CHP HÂLÂ ÜZERİNE DÜŞEN GÖREVİ YERİNE GETİRMEYECEK Mİ ?**

DEMOKRASİNİN VARLIĞINDAN SÖZ EDİLEN BÜTÜN ÜLKELERDE KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ LEGALDİR. FİLİPİNLERDE BİLE GEÇENLERDE KOMÜNİST PARTİSİNE KONAN YASAK KALDIRILDI. AVRUPA'DA İSE, FRANCO İSPANYASI VE TÜRKİYE DIŞINDA KOMÜNİST PARTİLERİNİN YASAKLANDIĞI BAŞKA BİR ÜLKE KALMADI. BU DURUMDA CEZA KANUNU'NUN 141, 142 ve 146. MADDELERİNİN KALDIRILMASI VE

- **TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'NE ÖZGÜRLÜK TANINMASI DEMOKRASİNİN GEREĞİ DEĞİLMİDİR ?**

İŞÇİNİN SESİ

İŞÇİYİZ BİZ, ELLERİMİZ HÜNERLİ, AKLIMIZ YARATICIDIR

Sayı: 27
20 Mart 1975

DEMOKRASİYİ KORUMAYA ANDİÇTİK

YURDUMUZDAKİ DEMOKRASİ, BARIŞ VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNİN AYRILMAZ BİR PARÇASIYIZ!..

FAŞİZM LANETLENDİ

Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi Avrupa'nın bütün önemli merkezlerinde faşizme karşı toplantılar, yürüyüşler düzenledi.

15 Mart günü Avrupa'nın her yerinde yığınsal toplantılar yapılarak faşizm lânetlendi. Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi'nin aldığı kararları hayata geçiren bölgesel komitelerin düzenlediği toplantı, yürüyüş, miting ve diğer eylemlere toplam olarak binlerce kişi katıldı. Bu eylemler Barış ve Özgürlük Komitesi'nin bir kat daha güçlenmesini, ilerici güçleri birleştirme yolunda yeni bir adım atılmasını gerçekleştirdi.

İNGİLTERE'DE

Yedi örgütten oluşan İngiltere Barış ve Özgürlük Komitesi (İBÖK) 15 Mart'ta büyük bir toplantı yaparak faşizmi lânetledi. Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi'nin (ABÖK) 22-23 Şubat temsilciler toplantısında alınan kararlar gereğince İBÖK toplantıya çok geniş hazırlandı. Londra'da Türkiyelilerin ve Kıbrıslı Türklerin işyerleri ve aynı zamanda şehir merkezleri "Faşizme karşı birleşelim" afişleriyle donatıldı. Binlerce çağrı dağıtıldı. Londra ve İngiltere'nin diğer şehirleri karış karış dolaşılarak 15 Mart faşizmi lânetleme toplantısına çağrılar yapıldı.

Toplantıya çok sayıda işçi ve öğrenci katıldı. Özellikle Londra dışından gelenlerin çok kalabalık oluşu toplantının önemini bir kat daha arttırdı.

Örgüt temsilcileri, konuşmalarında, Türkiye ve Kıbrıs'ta artan faşist baskıları örnekleriyle anlattılar. Faşizmin bu kanlı saldırılarının en başta işçilere, işçi sınıfına yöneldiğini söylediler. Bu saldırıların bir ucunun da diğer demokratik güçlere uzandığını belirttiler.

Toplantıda üzerinde konuşulan önemli bir konu da komünistlerin ve komünist partilerinin faşizm karşısında ne yaptıkları, bu konuda tutumlarının ne olduğu idi. Bütün dünyadan örnekler gösteren konuşmacılar faşist tehlikeye karşı en önde savaşanların komünistler ve komünist partileri olduğunu söylediler. Almanya'da Hitler binlerce insanı keserken komünistlerin için savaştıklarını söylediler.

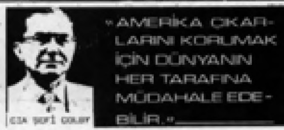
Bu konuda bir konuşmacı Türkiye'den örnekler verdi ve şöyle dedi:

"Faşistlere ve faşizme karşı en önde mücadele eden her zaman işçi sınıfı olmuştur. Çünkü faşizmin bütün saldırıları en başta işçi sınıfına ve komünist partisine karşı olmuştur. Bu da komünist partisinin işçi sınıfının gerçek partisi olmasındandır.

Yurdumuzda da bu böyle olmuştur. Türkiye Komünist Partisi işçi sınıfının çıkarlarını savunduğu için 55 yıldır kanun dışı ilân edilmiştir. Yurdumuzda ne zaman faşist saldırılar artsa en başta komünistlere vurmuştur. Bugüne kadar demokrasi için en başta savaşan Türkiye Komünist Partisi'nin 13 bin üyesi bu yolda öldürülmüştür. Binlercesi işkence odalarında sakat kalmıştır. Vatanı Hitler'e satmak isteyen faşistlere karşı komünistler dur demiştir. Yüksek yurtseverlik örneği vermişlerdir."

Konuşmaların sonunda Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi '-

İşte CIA'nın içyüzü

ANADOLU'YU SARAN CASUSLUK ŞEBEKESİ!..

● Uzman, bilim adamı, askeri danışman, gazeteci, barış gönüllüsü, diplomat kılığındaki CIA casusları yurdu bir ahtapot gibi sardı.

CIA AJANI, VİETNAM HALKININ KASABI AMERİKAN ELÇİSİ KOMER'İN ARABASINI ODTÜ ÖĞRENCİLERİ YAKIYOR (Yukarıda) MİT AJANI MAHİR KAYNAK (Yanda)

CIA 1947 yılında kuruldu. Aynı yıllarda Amerika Türkiye'ye el atıyordu. Amerika Türkiye'yi yavaş yavaş kendine bağlarken CIA ajanlarının da akını başladı.

14 Mayıs 1950'de başa gelen Menderes hükümeti Amerika'nın bir dediğini iki etmiyordu. Amerikanın isteği üzerine ilk ağızda, Büyük Millet Meclisi'ne bile danışmadan 4500 askerimiz Kore'ye yollandı. Böylece 1952 yılında Türkiye, Yunanistanla birlikte NATO'ya bağlandı. 35 milyon metrekare toprağımız üzerinde atom başlıklı 101 tane üs kuruldu. Ordu tümüyle NATO' nun emrine verildi. Genel Kurmay Başkanlarımız bile bu üslere giremez oldu. Amerika'yla 50'den fazla ikili anlaşma imzalandı.

İNCİRLİK ÜSSÜ

CİA, komuşularımıza karşı giriştiği saldırı ve kışkırtmalarda, özellikle Adana yakınındaki İncirlik üssünü kullandı.

15 Temmuz 1958'de, kukla Camille Chamoun hükümetini başta tutmak için Amerika Lübnan'a buradan asker çıkardı.

1 Mayıs 1960'da Sovyetler Birliği semaları üzerinde U-2 casusluk uçağı düşürüldü. Sağ olarak yakalanan uçağın pilotu Gary Powers, uçağın İncirlik'den havalandığını itiraf etti.

Aynı şekilde, 1970 sonbaharında Filistin kurtuluş savaşçılarına karşı kullanılmak üzere Ürdün Kralı Hüseyin'e Amerika silâh ve malzemeleri İncirlik'den yolladı.

21 Ekim 1970'de, yine askeri üslerden kalkan Amerikan U-8 uçağı Sovyetler Birliği'nde Leninakan şehrine iniş yaptı. Uçağın içinde Türkiye'deki Amerikan askeri heyetinin başkanı tümgeneral Edward P. Scherrer, tuğgeneral Claude M. McQuarrie ve Albay Çevat Deneli vardı.

BARIŞ GÖNÜLLÜLERİ

Askeri danışman, uzman, bilimsel araştırmacı, gazeteci, işadamı kılığında CIA ajanları yurdu bir ahtapot gibi sardı.

27 Ağustos 1962'de İnönü Hükümetiyle Amerika arasında yapılan anlaşma sonucu "Barış Gönüllüleri" adı altında binlerce CIA ajanı en ücra köylerimize kadar yayıldı.

Ne var ki, ikibuçuk yıl sonra, aynı İnönü hükümeti, çizmeden yukarı çıkınca, CIA'nın hışmına uğrayıp alaşağı edildi.

Bu dönemdeki olaylar zincirinin halkaları şöyledir:

5 Haziran 1964'de Başkan Johnson, İnönü'ye "askeri yardımın veriliş amaçları dışında kullanılamayacağını" yazdı. İnönü, "öyleyse yeni bir dünya kurulur, bu dünyada Türkiye yerini bulur" karşılığını verdi.

Ekim 1964'de, uzun yıllardan beri ilk kez Dışişleri Bakanı başkanlığında bir Türk Hey'eti Sovyetler Birliği'ni ziyaret etti.

7 Ocak 1965'de, Türkiye, çok taraflı bir atom güçleri tasarısına katılamayacağını Amerika'ya bildirdi. Ayrıca, 7 NATO ülkesinin bulunduğu Claude Ricketts denizaltısındaki 11 Türk denizcisini geri çekti. 28 Ocak 1965'de NATO'nun Türk ordusunda yapmak istediği çoğaltmaya karşı çıkıldı.

İNÖNÜ HÜKÜMETİ DÜŞÜRÜLÜYOR

İşte bu sırada, Amerika, Merkez Bankası'nda 3 Milyar doları bulan fonlarını harekete geçirdi. CIA ajanı General Porter Ankara'ya Karargâh kurdu. Ve İnönü Amerika'day-ken, 3. koalisyon hükümeti Şubat 1965'de bütçe güvenoyu alamadığı için alaşağı edildi.

Bundan iki ay önce Johnson'un resimlerini yakasına takıp Adalet Partisi Genel Başkanlığına getirilen Morrison şirketinin temsilcisi Süleyman Demirel, yeni hükümette Başbakan Yardımcısı oldu. Shell, BP gibi dev petrol şirketlerine yaslanan Demirel, Ekim 1965'de de Başbakanlığa geldi.

Tabii Senatörlerden Haydar Tunçkanat 1967'de Senato'da gizli bir CIA raporunu açığa çıkardı. Bu raporda, Türkiye'deki Amerikan egemenliğine ve işbirlikçilere karşı en büyük tehlike olarak, sosyalist akım, işçi sınıfı ve ulusal burjuvazı arasında eylem birliğinin kurulması gösteriliyordu. Unutmamak gerekir ki, aynı tarihlerde işçi sınıfı hareketini bölücü akımlar, Mihri Belli'nin başını çektiği MDD'cilik boy gösterdi. Mahir Kaynak gibi MİT ajanlarının kışkırtmaları hız kazandı.

Tunçkanat'ın açığa çıkardığı bu CIA raporunda, Türkiye'de satınalınacak 150 kişinin adı yer alıyordu. T. Feyzioğlu, Coşkun Kırca, Prof. İsmet Giritli bu isimlerin sadece bir bölümüdür.

CIA, ayrıca Türk-İş'in tepesine çöreklenmiş sarı sendikacılara AID gibi kuruluşlar kanalıyla milyonlar akıttı. Bunlar için CIA'nın emrindeki George Meany'nin başını tuttuğu AFL-CIO'da (Amerikan İşçi Federasyonu) kurslar tertipledi.

12 MART DARBESİ

12 Mart 1971 darbesini izleyen günlerde şimdi ABD' nin İran Büyükelçisi olan o zamanki CIA şefi Richard Helms Türkiye'ye geldi. Milli İstihbarat teşkilâtı (MİT), işkence dehlizleri, kontr - gerilla örgütlerinde başı tutan, talimatlar veren, "eğitim"ler düzenleyen hep CIA oldu.

14 Ekim 1973 seçimlerinden hemen sonra CIA'nın Ortadoğu uzmanlarından Dillon beş kişilik kurmayıyla Ankara'ya yerleşti. CHP'nin ağır basacağı bir koalisyon hükümetinin kurulmasını önlemek için gizli dolaplar çevirmeye başladı.

Bütün bunların yanısıra unutmamak gerekir ki, Türkiye'de varolan 120 büyük firmanın 70'ine emperyalist tekeller egemendir, geri kalan 50'sinde de bunların payları vardır. Buralarda da CIA ajanları at oynatıyor.

Bu arada haşhaş ekiminden vazgeçilmesi için gelen Amerikan Temsilciler Meclisi üyeleri Lester Wolff ve Charles Rangel'in "ziyaret"lerini hatırlatmakta da yarar var. Bunlar Meclis'e kadar girip AP, CGP, DP gibi partilerin yöneticileriyle ilişkiler kurdular.

En son Kıbrıs'da Makarios hükümetinin devrilip faşist Sampson'un başa getirilmesinde, CIA başrolü oynadı. Kıbrıs'ın bölünüp NATO çerçevesine alınması, eskiden beri CIA'nın başarmaya uğraştığı bir plandı. Bu plânı uygularken Türk ordusunu da kullandı. Türkiye'deki egemen çevreler, ordunun başını tutan generaller de burada kendilerine düşen payı yerine getirdiler.

CIA girdiği her yerde faşist ve gerici kuruluşları el altından destekledi. Bugün Türkeş ve çetesi de CIA ve MİT'in desteğiyle kanlı cinayetlerini yürütüyorlar.

AMERİKA'NIN TÜRKİYE BÜYÜKELÇİSİ MACOMBER BİR CIA AJANIDIR!

Amerika'nın şimdiki Türkiye Büyükelçisi William Butts Macomber, baş CIA ajanlarından biridir. "CIA'da kim kimdir?" adlı kitapta Macomber'in kimliği şöyle açıklanıyor:

Macomber, William Butts
b.: 28.3.1921; Member of the Republican Party of the USA;
1943–46 First Lieutenant in US Marine Corps; 1947–49 Lecturer at Boston University; 1951–53 in CIA; 1953–54 Intelligence Adviser at Department of State; 1955–57 Assistant to John Foster Dulles; 1961 Ambassador to Jordan; from 1964 Assistant Administrator for Near East and South Asia, AID;
OpA: Ankara (Ambassador); Residence: Washington

Doğum tarihi: 28 Mart 1921; Cumhuriyetçi Parti üyesi; 1943-46 deniz piyade teğmeni; 1947-49 Boston Üniversitesi öğretim üyesi; 1951-53 CIA; 1953-54 Dışişleri Bakanlığı casusluk danışmanı; 1955-57 Dışişleri Bakanı John Foster Dulles'ın yardımcısı; 1961 Ürdün Büyükelçisi; 1964-68 Yakın Doğu ve Güney Doğu Asya işleri yönetmen yardımcısı, AID (Uluslararası Kalkınma Ajansı)

1968 YILINDA JULIUS MADER TARAFINDAN BERLİN'DE BASILAN "CIA'DA KİM KİMDİR?" ADLI KİTAPTA, DÜNYANIN 120 ÜLKESİNDE SİVİL VE ASKERİ ALANLARDA CASUSLUK YAPAN 3000 AMERİKALININ KİMLİKLERİ VERİLİYOR. BUNLARIN 87 TANESİ, 1947-68 YILLARI ARASINDA TÜRKİYE'DE KIŞKIRTICI FAALİYETLERDE BULUNDULAR.

George Harris yine sahnede

Uzmanlık alanı Türkiye olan CIA ajanı Dr. George Sellers Harris, Türkeşçi sürülerin saldırganlıklarını arttırdığı, sözde Amerikan yardımının kesildiği bir dönemde yine Ankara'da boy gösterdi. Çeşitli yerlere girdi, çıktı. Bakanlarla, milletvekilleriyle konuştu. Amerika'ya dönüp, CIA'ya rapor verdi. "Türkiye'de komünizmin kaynak ve kökenleri" adlı bir kitabı ve çok sayıda makalesi vardır. Harris 44 yaşındadır. 1956-57 yılları arasında Amerikan Hava Kuvvetleri Casusluk Servisi'nde, 1958-65'de Amerikan Dışişleri Bakanlığı'nda çalıştı. Ankara'da ataşe olarak bulundu.

Harris, Dr. George Sellers
b.: 1.3.1921;
1956–57 in AIS at Department of Air Force; 1958–65 in Department of State;
OpA: Ankara (Attaché)

...VE ÖTEKİLER

Türkiye'de faaliyet gösteren CIA ajanlarından bazıları:

ALLEN WELSH DULLES: 1953-61 arasında CIA'nın başı. İstanbul'da bulundu.

WILLIAM H. ANTONY: Ankara'da ataşelik yaptı. Türkçe bilir. 1951-53 yılları arasında kışkırtıcı "Hür Asya Radyosu'nda çalıştı.

JOHN W. BECKWITH: İstanbul'da iktisat uzmanı.

ALLAN W. BROWN: Ankara' da siyasi memur. Türkçe bilir.

BRUCE BUTTLES: 1963'de Ankara'da CENTO yöneticisi.

LAWRENCE R. DEWEY: 1955-57 yılları arasında Türkiye'ye Amerikan askeri "yardım" heyetinin başkanı.

DR. EVAN FOTOS: 1949-50 ve 1953-56 arasında İstanbul Üniversitesi'nde çalıştı. Türkçe bilir.

ALBERT L. GAMMON: Ankara'da sivil havacılık danışmanı.

ROBERT GRAHAM MINER: 1960'da Amerikan Dışişleri Bakanlığı Yunan, Türk, İran işleri bölümü şefi.

MARTIN JOSEPH MORIN: 1959'da Türkiye'ye Amerikan askeri "yardım" heyeti başkanı.

Profesör FRANK NEEDHAM ROBERTS: 1946'da Türkiye'de Amerikan askeri ataşesi.

EDWIN MILTON WRIGHT: 1952'de Amerikan Dışişleri Bakanlığı Türkiye işleri dairesinde görevli.

Profesör DONALD EVERETT WEBSTER: 1931-35'de Türkiye'de öğretim üyesi. 1961'de Türkiye'de Amerikan Kız Koleji'nde felsefe profesörü.

Dünya Olayları

PORTEKİZ

YENİ BİR ZAFER

Bankalar, sigortalar devletleştirildi

YAŞASIN İŞÇİLERLE, DENİZCİLERİN VE ASKERLERİN BİRLİĞİ!

TEK SENDİKA İSTERİZ: LİZBON'DA 300.000 KİŞİ YÜRÜDÜ

Dile kolay. 48 yıllık kan, gözyaşı ve işkence düzeni yıkıldı Portekiz'de. Faşizm alaşağı edildi. Çok değil, daha 11 ay önce.

Faşizmin kara yüzü

Yarım yüzyıla yakın bir süre, Portekiz bir yasaklar ülkesiydi. Düşündüğünü söylemek yasaktı. Toplanmak yasak. Sendika kurmak, parti kurmak yasaktı. Grev yasak. Basın özgürlüğü yoktu. Gizli polis PİDE'nin zindanlarında binlerce yurtsever kan ağlıyordu. Afrika'daki sömürge savaşlarında sayısız ölü ve sakat veriliyordu. Devlet gelirlerinin yüzde 40'ını bu savaşlar yutuyordu. Fiyatlar alabildiğine yükseliyordu. Sırf 1974 Ocağında fiyat artışları yüzde 20'yi bulmuştu. Birbuçuk milyon Portekiz'li ülke dışında çalışmak zorunda bırakılmıştı

Tepede bir avuç sanayici, banker ve toprak ağası milyonlar vururken, ötede kan ağlıyordu halk.

Şafak söküyor

Demokrasiden yanaordu mensuplarıyla halkın eylem birliği sonucu, faşist hükümet, 25 Nisan 1974 günü alaşağı edildi.

Yerine geniş tabanlı bir hükümet kuruldu. Bu hükümete Silâhlı Kuvvetler Hareketi, bağımsızlar, Portekiz Demokratik Hareketi, Sosyalist ve Komünist Partileri, Halk Demokratik Partisi katıldı. Gizli polis örgütü dağıtıldı. Basına konulan sansür kaldırıldı. Devletin çeşitli kademelerinde, orduda işkence rejimine dayanak olanların ayıklanmasına başlandı.

Ne var ki mücadele durmadı. Her cephede daha da keskinleşerek sürdü. Komünistler, devrimciler, bir yandan alaşağı edilen faşistlerin sabotajlarına karşı, tüm halkın silâhlı kuvvetler hareketiyle birliği için vargüçleriyle çalıştılar. Yeni hükümete "Sosyal faşist" diyen Maoculara, çeşitli sözde devrimcilerin kışkırtmalarına karşı durdular. Öte yandan demokratik devrimin gelişmesini, sömürgelerin bağımsızlığını engellemek isteyen hükümet içindeki tutucu güçlere karşı da mücadele yürütüldü.

İlk olarak, Temmuz ayında Başbakan Carlos Palma'nın darbe girişimi önlendi. Başbakan ve diğer bazı bakanlar hükümetten uzaklaştırıldı.

Arkasından Eylül ayında "sessiz çoğunluk" adı altında gericiler harekete geçti. Bunlara kanat geren, Afrika'daki Portekiz sömürgelerinin bağımsızlığına karşı çıkan Spinola Cumhurbaşkanlığından uzaklaştırıldı.

Tek sendika

Bu yılın ilk aylarında da, başında Dışişleri Bakanı Soares'in bulunduğu Sosyalist Parti'nin sağ kanadı ve Halk Demokratik Partisi, sendikaları, işçi sınıfını bölmek için harekete geçtiler. Her meslek dalında ve tüm ülke çapında tek bir sendika olmasına karşı çıktılar. Bu arada İngiliz Dışişleri Bakanı Callaghan Portekiz'e koştu. Sosyalistlerle komünistlerin eylem birliğini önlemek için türlü dolaplar çevirdi. Sosyalist Partinin sol kanadı, Halk Sosyalist Cephesi adıyla Soares'den ayrıldı. Sendikaların birliği için, Silâhlı Kuvvetler Hareketi, Komünist Partisi ve Portekiz Demokratik Hareketiyle aynı cephede yer aldı. Tek sendika mücadelesi zafere ulaştı.

11 Mart darbe girişimi

En son 11 Mart günü, Portekiz'de bir darbe girişimi bastırıldı. Hava kuvvetlerinden bir grup, Lizbon yakınındaki topçu birliklerini ateşe tuttu. Hükümeti devirmek için harekete geçen Spinola ve adamlarının bu darbe girişimi bastırıldı. Spinola 18 general ve subayla birlikte İspanya'ya kaçtı. Oradan da onbir ay önce devrilen faşist Caetano'nun bulunduğu Brezilya'ya sıvışdı.

Gericilerin ayaklandığı haberini alan halk meydanları doldurdu. İşçiler, askerler ve öğrenciler hava alanını, benzin istasyonlarını tuttular. Radyoevini korudular. Banka memurları greve gittiler. Zenginlerin ülke dışına para kaçırmasını önlediler. Hükümet Amerikan elçisinden ülkeyi terketmesini istedi.

Bankalar devletleştirildi

Darbeye karışan general ve subaylar ordudan uzaklaştırıldı. Ordu içinde temizlik yapıldı. Yeni bir Yüksek Devrim Konseyi kuruldu. Hristiyan Demokrat Parti ve Maocuların faaliyeti yasaklandı.

Büyük banka ve sigorta şirketleri, hiçbir karşılık ödenmeksizin devletleştirildi. Yüz kadar kodaman banker ve işadamı tutuklandı. Buna karşılık küçük tasarruf sahipleri, orta ve küçük üreticiler korundu.

Hafta sonunda Portekiz Komünist Partisi'nin başkent Lizbon'da düzenlediği gösteri muhteşem oldu. Parti Genel Sekreteri Alvaro Cunhal, tüm gericilerin devlet kademelerinden temizlenmesini, darbeye karışanların en ağır şekilde cezalandırılmasını, maaş ve ücretlerin yükseltilmesini, tekellere karşı tedbirler alınmasını, köklü bir toprak reformu yapılmasını istedi. Cunhal, faşizmin kalıntılarına, gericiliğin kışkırtmalarına karşı, bütün demokratik güçlerin eylem birliği her zamankinden daha günceldir, dedi.

Portekiz işçi sınıfının devrimci öncüsü Portekiz Komünist Partisi, mücadelenin her aşamasında sınıf güçlerinin karşılıklı yeralımını, egemen güçler arasındaki çelişkileri doğru değerlendirdi. Her aşamada faşizme ve gericiliğe karşı çelişkisi olan güçleri mücadeleye koşmayı, eylem birliğini sağlamayı başardı. Bir dönemde düşmana karşı harekete geçen güçler, bir sonrakinde devrime ayak bağı olunca, onları safdışı etmeyi başardı. İşçi sınıfıyla, geniş emekçi yığınlarla, ordudaki yurtsever güçlerle sağlam bağlar kurdu.

Portekiz'de devrimin geliştirilmesi mücadelesi, daha bir üst aşamada ve her cephede alabildiğine sürüyor. Portekiz devrimcilerinin zaferi, aynı zamanda, hepimizin zaferidir.

Fransa Mektubu

YÜK VAGONLARINDA YAŞAMAYA PAYDOS

AVRUPA'NIN GÖBEĞİNDE 20. YÜZYILIN SON ÇEYREĞİNDE HÂLÂ TERKEDİLMİŞ YÜK VAGONLARINDA YAŞAYAN İNSANLAR VAR MIDIR DİYE ŞAŞARSANIZ ŞAŞMAYIN DERİZ. VARDIR!

BİZİM İNSANLARIMIZ. EKMEK PARASINI GURBET ELLERİNDE ÇIKARMAK ZORUNDA BIRAKILAN ÇİLEKEŞ İNSANLARIMIZ.

Fransa'nın Orleans kentidir burası. Bir yanda lüks şatolar, malikâneler. Ötede, soğukta yük vagonlarında sabahlayan, sonra da kamyonlara bir çuval gibi yüklenip uzak işyerlerine yollanan işçilerimiz.

Dil bilmeyince, iz bilmeyince daha bir zordur ekmek kavgası. Bilsen de kolay değildir ya...

Meccoli şirketinde çalışan 20 işçimiz. Gayrık yeter, buramıza geldi, dediler. Ve direnişe geçtiler.

Bulursa derdimize çâre, sendikamız bulur, dediler. Genel İşçiler Konfederasyonuna (CGT) başvurdular. CGT'liler işçi dâvasına baş koymuş yiğit kişilerdir. Pek öyle başka sendikacılara benzemezler.

Geldiler, gördüler işçilerimizin kaldığı yerleri. Durumu valiliğe, gazetelere ilettiler. "Patron başka dilden anlamaz. DİRENİŞ!" dediler. Çoktan hazırdı işçilerimiz. Yeter ki, öne düşüp bir yol gösteren çıkmayagörsün.

İNSANCA YAŞANACAK, BAŞIMIZI SOKACAK BİR YER!

KAMYONLA ÇUVAL GİBİ TAŞINMAYA SON!

ÜCRETLERİMİZE ZAM!

2 Mart Pazar akşamı direniş başladı. Patron önce diklendi. İstekleri ileten işçi temsilcisi Nâzım Yılmaz'ı işten atmaya kalktı. Ama işçilerimizin ve CGT sendikasının kararlı tavrı karşısında 4 Mart Salı akşamı boyun eğdi. İşçilerimizin isteklerini kabul etmek zorunda kaldı. Buna göre;

-İşçi temsilcisi Nâzım Yılmaz işe alınacak,

-İşçilerimize içinde banyo ve ısıtma olanakları bulunan yeni barakalar verilecek,

-Kamyonla taşıma son bulacak,

-Saat ücretlerine Mart ayı başında 30 santim, Nisan ayında da ek zamlar yapılacak.

Kısa Fransa Haberleri

Jargeau ilçesinde Cadoux şirketinde çalışan işçilerimiz kötü konut, çalışma ve ücret koşullarına karşı direnişe hazırlanıyorlar.

Orleans- La Source TEC' de bulunan 20 kadar Türkiyeli işçi düşük ücretler karşısında direnişe geçecekler.

22 Mart Cumartesi günü CGT Sendikası, La Source sinema salonunda işçilerimiz için bir toplantı düzenledi. Bu toplantıda, Türkiye'de ve Fransa'da işçi sınıfının mücadelesi, sendikacılık konuları tartışılacak, ayrıca Yılmaz Güney'in "Umut" filmi gösterilecek.

BU YÜK VAGONU...

...BU DA MUTFAĞI

Kadınlar Birliği'nin 8 Mart'ı Kutlama gecesi muhteşem oldu

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü tüm dünyada kutlandı.

İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği de 8 Mart'ta başarılı bir kutlama gecesi düzenledi. Toplantı salonu doldu taştı. Londra'dan ve İngiltere'nin çeşitli yerlerinden gelen kadın, erkek yüzlerce insan geceye katıldı. Gecenin gördüğü ilgi o kadar fazlaydı ki kapıdan dönenler çok oldu.

Kadınlar Birliği yetkilileri günün anlamını belirten konuşmalar yaptılar. Devrimci kadın ozanlarımızdan şiirler okudular. Kadınların kapitalist toplumda uğradıkları çifte sömürü ve toplumsal baskıları anlattılar. Eşit işe eşit ücret istediklerini, sömürüyü ve eşitsizliği yoketmek için örgütlendiklerini duyurdular.

8 Mart gecesi, katılanlar için hem bir eğitim, hem de eğlence gecesi oldu.

Yemekler, program herşey çok iyi hazırlanmıştı. Folklor ekipleri çeşitli halk oyunları oynadılar. Emekçi kadınlardan kurulan Kadınlar Birliği korosunun başarısı gerçekten büyüktü. Koronun söylediği türkülere zaman zaman salondakiler de katıldılar.

8 MART DUNYA KADINLAR GUNU TOPLANTISINDAN BİR AN

ŞİLİLİ HALK OZANLARI 8 MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜNDE

KIBRIS'TA DÜŞMAN KİM?

Hem burjuva basını, hem de sözde sosyalist geçinen bazı çevreler, Kıbrıs halkının devrimci partisi AKEL'e ve Başkan Makarios'a saldırıp duruyorlar. "Kıbrıs'daki İngiliz üslerine Makarios izin verdi. Amerikan U-2 uçaklarının Kıbrıs'a inip çıkmasına Makarios göz yumuyor" yalanını yayıyorlar. "Bugüne dek Emperyalizme karşı Makarios sanki ne yapmış?" diye ağızlarında geveliyorlar.

Evet, kolay değildir yılların zihinlere şırınga ettiği milliyetçiliği öyle bir çırpıda söküp atmak. Ama böyledir diye, hedef şaşırıp düşmanın ekmeğine yağ sürmeye kalkan gevezelere de meydanı boş bırakmayız.

Kıbrıs halkı, İngiliz sömürgeciliğine karşı uzun, çetin ve kanlı bir savaş verdi. 1959-60'da, o zamanın güçler dengesi içinde, Londra ve Zürih anlaşmaları imzalandı. Kıbrıs Cumhuriyeti kuruldu. Emperyalizm bir yandan ağır bir darbe yiyip geri çekilirken, öte yandan da "egemen İngiliz Üsleri"nin, üç NATO devletinin garantörlüğünü Kıbrıs halkına dayattı. Ama mücadele bitmedi. Başta AKEL olmak üzere, Kıbrıs'daki tüm anti-emperyalist güçler "egemen İngiliz Üsleri"ne, sözde garantör devletlere karşı yılmaz bir savaş yürütegeldiler.

AKEL'in de desteğiyle Makarios hükümetinin tarafsızlık politikası yürütmesi, sosyalist ülkelerle dostça ilişkiler kurması, emperyalistleri ötedenberi tedirgin etti. 1974 yılının ilk yarısında emperyalist basında, Kıbrıs Akdeniz'in Küba'sı oluyor" sesleri ayyuka yükseliyordu.

Emperyalizm geçen yıl 15 Temmuz'da Yunan cuntası ve Sampson faşistleri eliyle Makarios'u devirmeye kalktı. Arkadan Türkiye'deki savaşçı çevreler yoluyla adayı bölmeye çabaladı. Hepsi de Makarios'un kişiliğinde, Kıbrıs'ın bağımsızlığını yok etmeyi hedef aldılar.

Ta başından kim yolladı Seyşel adalarına sürgüne Makarios'u? Emperyalizm değil mi? Kim dayattı, adı üzerinde, Kıbrıs topraklarında "egemen İngiliz üsleri"ni? Emperyalizm değil mi? Kim Kıbrıs'ı bölüp NATO içine sürüklemeye çalışıyor? Emperyalizm değil mi?

Lefkoşe'den mi, yoksa Baf'tan mı havalanıyor Amerikan U-2 uçakları? "Egemen İngiliz üslerinden değil mi? U-2 uçaklarına Makarios izin verdi diyenler İngiliz üslerine Kıbrıs hükümetinin karışamadığını bilmiyorlar mı? İngiltere'nin toprağı sayılan bu üslerin ne amaçlara hizmet ettiğini yeni mi keşfediyorlar?

Makarios üslere izin veriyormuş, U-2 uçaklarının uçmasını el altından ayarlıyormuş. Bunları yayanlar emperyalistler, CIA ve MİT'tir.

Kimlerle aynı telden çalıyorsunuz efendiler?

İngiliz gericileri Şelepin'i neden istemiyor

Geçen yıl İngiliz Sendikalar Birliği'nden (TUC) bir heyet, Genel Sekreter Len Murray'ın başkanlığında Sovyetler Birliği'ne gitti. Bu yakınlarda da, Aleksandır Şelepin başkanlığında bir Sovyet sendikalar heyeti İngiltere'ye gelecek. İki ülkenin işçi sınıfı, karşılıklı bilgi ve deneyim değiştokuşu yapacak. Bundan daha doğal ne olabilir?

Ama hayır. İngiliz burjuvazisinin gerici kanadı kıyameti koparıyor. Muhafazakar Parti ve İşçi Partisi'nin sağ kanadı velveleye veriyor ortalığı.

Sömürücülerin yüreği ağzına geliyor İngiliz işçi sınıfı Şelepin'in kişiliğinde sosyalizmin başarılarını görecek diye. Herkes soracak: Neden acaba İngiltere'de fiyatlar roket hızıyla artar da, Sovyetler Birliği'nde artmaz? Neden İngiltere'de işsizlik vardır da, Sovyetler Birliği'nde yok? Neden Sovyet fabrikalarında bedava kütüphaneler, sinema, tiyatro ve spor salonları, eğlence yerleri vardır acaba?

İki ülkede konut durumu nasıl dersiniz? Sovyet işçileri de, İngiltere'de olduğu gibi kazançlarının üçte birini, bazan yarısını ev kirası diye verirler mi? Yoksa ev kiraları bir emekçinin gelirinin yüzde 5, en fazla 8'ini geçmez diyorlar. Ne dersiniz?

Ya bu soruları daha sık sormaya başlarsa İngiliz emekçileri?

O zaman, al işte gözüm seyreyle dünyayı:

DEMOKRASİ

(Başı 1. sayfada)

nin (ADÖK) 22-23 Şubat Frankfurt toplantısı kararları oybirliğiyle onaylandı.

Konuşmalar yapılırken salon zaman zaman "Kahrolsun faşistler" "Bağımsız Türkiye", "Bağımsız Kıbrıs" sesleriyle inliyordu.

Toplantının kültür programı bölümü de çok canlı geçti. Nâzım Hikmet'in şiirleri okundu. Kadınlar Birliği korosu türküler ve marşlar söyledi.

Faşizme karşı mücadelenin bütün dünyada verildiğini vurgulayan Şili'li ve İspanyol ozanlar kendi türkülerini söyleyerek geceye geniş bir anlam kattılar. Bütün dünya işçilerinin kardeşliğini anlatan, faşizmi lânetleyen türküler söylediler.

Programa kalabalık bir ekiple katılan Güzel Sanatlar Derneği'nin halk oyunları gösterisi herkesi coşturdu.

Toplantı gece saat 11' de sona ererken salon bir kere daha "Kahrolsun Faşizm" haykırışlarıyla inliyor ve İngiltere'deki işçi ve öğrenciler 12 Mart'ın yıldönümünde faşizmi lânetliyordu.

BİR MEKTUP VAR

Faşizme karşı ortak mücadele ve "İşçi Dâvası" gazetesinin yanlışı

DURMUŞ AKYOL ZONGULDAK'DAN YAZIYOR

Son günlerde faşist baskı ve saldırıların yoğunluğu iyice arttı. Irmak Hükümeti ve polisten destek gören faşist saldırganlar, devrimcilere ve ilericilere karşı yoğun bir sindirme hareketi sürdürmektedirler.

Devrimci ve ilerici kuruluşlar, halktan yana partiler sendikalar, demokratik meslek örgütleri ve tüm ilericiler ise bu baskı ve saldırıların karşısına çıkmaktadırlar. Ancak kendilerine devrimci diyen bazı kişi veya gruplar faşist baskıların önemini kavrayamamakta, gerçekleri görememektedirler. Örneğin Zonguldak'da yayınlanan "İşçi Dâvası" gazetesinde çıkan bir yorum yanlış tutumlara güzel bir örnektir. Recep Kürekçi imzalı bu yorum, Zonguldak bölgesindeki çeşitli sendika ve TÖB-DER şubelerinin faşist baskıları kınayan ortak bildirileri ile ilgilidir. (İşçi Dâvası, sayı 3, sayfa 4 yalnız yorum ortak bildirinin içeriğinden çok devrimci mücadelenin genel çizgilerine değinmekte ve baştan sona yanlışlarla dolu bulunmaktadır. Yazının bazı bölümlerini ele alalım:

Her ne kadar geçmişte çok daha önemli olaylar etrafında böyle bir birliğin kurulmamış olması üzüntü kaynağı ise de gelecek açısından bu durum sevindiricidir." deniliyor. Devrimci mücadelenin akışı içinde uğranılan başarısızlık ve yenilgiler karşısında gerçek devrimciler için yapılacak şey yazar gibi kollarını iki yana bırakıp esef etmek değil, hatalarını ortaya koyup bundan ders çıkarmaktır. Yazıda bu yönde en ufak bir çaba gösterilmediği gibi "Geçmişte çok daha önemli olaylar etrafında... birlikteliğin kurulamamış olması..." sözüyle de hem bugün etrafında birliktelik kurulan olaylar küçümsenmekte hemde bu birlikteliği oluşturan güçler adeta "eskiden neredeydiniz?" dercesine suçlanmaktadırlar. Böyle bir tutumun devrimci bir hareket için yararlı değil, zararlı olduğu apaçık ortadadır. Bu pasifist ve sol oportünist bir tutumdur.

Yazıda asıl inciler faşizm ile ilgili olarak sıralanmaktadır. Yazar, önce faşizmin ne olmadığını sergilemeye çalışıyor. Diyor ki: "Elbette ki bir ülkede kendine komando diyenlerin yine kendilerine "devrimci" diyen iki öğrencinin öldürülmesi ile faşizm getirilmiş olamaz. Her baskı ve terörü faşizm olarak nitelendirmek mücadele çizgisinde yanlışlıklar getirir" insanın yazara soracağı geliyor: Tüm bunları işçi sınıfı adına mı söylüyorsun yoksa sermaye sınıfı adına mı?

Dimitrov diyor ki:

"Burjuvazinin gittikçe gelişen gerici tedbirlerinin önemini küçümsemek...ciddi ve tehlikeli bir hatadır."

....

HER KİM Kİ BURJUVAZİNİN KOYDUĞU GERİCİ TEDBİRLERE VE ÖN AŞAMALARDA FAŞİZMİN GELİŞMESİNE KARŞI KOYAMAZ, O KİŞİ FAŞİZMİN ZAFERİNİ KOLAYLAŞTIRIR."

Yazarın katkısının faşizmin zaferini kolaylaştırıcı bir katkı olduğunu böylece çok açık bir şekilde ortaya çıkarıyor.

Bilindiği gibi faşizm finans kapitalin en gerici ve enterörist diktatörlüğü olup, proleteryanın yanı sıra çalışan halkın tümüne birden karşıdır. Yazarın dediği gibi faşizm orta katmanların hareketine dayanmaz."faşizm finans kapital egemenliğinin ta kendisidir ; işçi sınıfı ile köylü ve aydın kitlelerin devrimci kesimine karşı örgütlenmiş bir yıldırıcı. öc alma hareketidir. (DİMİTROF)

Faşizmin bilimsel tanımından çıkan sonuç şudur: İşçi sınıfı ve tüm emekçiler faşizmden birlikte zarar görürler. Bu nedenle, faşizmi önlemek için ortak hareket etmek zorundadırlar. Bay Kürekçi'ye göre ise faşizm, orta katmanların hareketine dayanmaktadır.

Bay Kürekçi yorumuna şöyle le devam ediyor: "...Demokrasi uğruna yürütülecek ortak mücadele, işçi sınıfının örgütlü siyasal ve fiili öncülüğü olmadan yurtseverler, demokratlar, devrimciler, bütün demokratik kuruluşlar ve diğer ilerici güçlerle başarıya ulaştırılamaz." Bu, herşeyden önce ortak bildiriyi yayınlayan kuruluşlara karşı büyük bir saygısızlıktır. Çünkü bildiride, işçi sınıfının siyasal örgütünün gereğini reddeder bir durum yoktur. Aksine, bildiride, siyasal örgütün serbestçe faaliyet göstermesine engel olan 141 ve 142. maddelerin kaldırılması gibi somut öneriler vardır.

Biz, Bay Kürekçi'lere ufak bir uyarıda bulunmak istiyoruz İşçi sınıfının devrimci ateşiyle oynamayın, yanarsınız:

Okuyucumuzun eleştirilerine katılıyoruz.

"İşçi Dâvası" yazarları;

- Likidatörlük yapıyorlar. İşçi sınıfımızın öncü partisini yadsıyorlar,
- Faşizmi yanlış tanımlıyor, küçümsüyorlar, (Portekiz'deki "hükümet değişikliği" emperyalistlerin tercihidir, diyorlar)
- Hedef şaşırtıyorlar, (Saldırıların nedeni, işsizlik ve pahalılıktır, diyorlar),
- İşçi sınıfına bağlaşıklarından soyutluyorlar. (Öğretmenlere, gençliğe karşı olumsuz tavır)

Böylesi yanlışlarda ısrar, işçi sınıfına ihanettir

İŞÇİNİN SESİ ... 15 Günlük İşçi Gazetesi
SAHİBİ ... İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ
(Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu'na bağlıdır)
YAZIŞMA ADRESİ ... 56 Mansfield Rd. ILFORD. ESSEX. ENGLAND
MASRAFI 10p. ... Yıllık Abone 4£ (sterlin). (Almanya için 40 DM)